

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

06 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 19 decembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, declarate de către avocatul Paladi Rodica în numele inculpatului și inculpatul

Pîrlițan Mihail.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 19.04.2017 - 19.12.2017;
2. Instanța de apel: 10.01.2018 - 21.02.2018;
3. Instanța de recurs: 07.05.2018 - 06.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 19 decembrie 2017, Pîrlițan Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la amendă în mărime de 1050 unități convenționale.

2. Prima instanță a constatat că Pîrlițan Mihail, la 22 martie 2017, în jurul orei 17.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și fără permis de conducere, contrar prevederilor pct.10 subpct.2) lit.a) și pct.14 lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, care stipulează că „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere” și că „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, s-a urcat la volanul automobilului de model „xx”, cu n/î xx cu care se deplasa prin s.Vădeni, r-nul Soroca. Fiind stopat de către colaboratorii poliției de patrulare pentru control și verificare, acesta și-a continuat drumul, dar a fost ajuns din urmă de către agenții de circulație rutieră. În urma staționării în preajma gospodăriei sale din s.Vădeni, r-nul Soroca. Pîrlițan Mihail fiind suspectat de conducerea în stare de ebrietate a mijlocului de transport, a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul din dotare „Drager” în vederea stabilirii stării de ebrietate, în urma căreia s-a constatat că avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,63 mg/l și nu a fost prezentat la secția de internare a Spitalului raional Soroca, pentru trecerea examenului medical în scopul stabilirii stării de ebrietate cu recoltarea probelor biologice, pentru determinarea nivelului de alcool în organism, deoarece a fost de acord cu rezultatele probei alcotest, fapt consemnat prin recipisa sa depusă la 22.03.2017.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul M.Pîrlițan, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, deoarece dânsul nu a comis fapta de care a fost

recunoscut vinovat, nu s-a aflat în stare de ebrietate la volan, vin a consumat după staționarea automobilului până a veni agenției de circulație, care l-au testat alcooloscopic la sediul de poliție în or.Soroca și nu la fața locului în momentul stopării; - nici unul din martorii pe caz nu au declarat că dânsul s-ar fi aflat în acea zi în stare de ebrietate, astfel că nu au fost dobândite careva probe, ce ar fi demonstrat vinovăția sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, recursul declarat de către inculpat a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel, cercetând suplimentar probele scrise prezentate cauzei, atât de acuzare, cât și de apărare, a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și a apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui M.Pîrlițan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, și anume:

- declarațiile martorilor S.Pocitari, Ig.Ivanov, M.Galușco, care unanim au declarat că observând automobilul de model „Opel Astra”, cu n/î COV 210, care se deplasa neadecvat, pornind girofarul și sonorul au dat indicație șoferului să stopeze, însă acesta a continuat deplasarea. Deplasându-se în urma automobilului, acesta a virat la stânga oprindu-se lângă o gospodărie, iar când au solicitat prezentarea actelor, M.Pîrlițan nu le avea și de la el se simțea miros de alcool, iar la întrebarea colaboratorului dacă a servit băuturi alcoolice, acesta a relatat că a servit 2 pahare de vin. Fiind supus testării alcooloscopice, s-a constatat că acesta avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,63 mg/l;

- declarațiile martorului Șt.Repeșco, care a relatat că pe la ora mesei trecând pe lângă gospodăria lui M.Pîrlițan, acesta avea în mână o sticlă de bere, propunându-i și lui să servească un pahar, când dânsul a fost servit cu bere, M.Pîrlițan nu a servit și după înfățișare nu avea semne a unei persoane aflate în stare de ebrietate;

- procesele-verbale din 22.03.2017, privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, de examinare a obiectului - tichetul alcotestului de tip „Dager Alcotest” 8510 RO din 27.03.2017, de confruntare între bănuitul M.Pîrlițan și M.Galușco din 30.03.2017; - raportul agentului constator cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, tabel fotografic anexă la procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.03.2017, ordonanța de recunoaștere și anexare în calitate de corp delict a tichetului alcotestului ”Drager” 8510 RO din 22.03.2017 cu testul în privința lui M.Pîrlițan, recipisa din 22.03.2017, prin care M.Pîrlițan a fost de acord cu procedura testării, funcționării aparatului de testare și rezultatul testării, semnând în acest sens, certificatul eliberat de Centrul de Metrologie Aplicată și certificat pentru perioada 29.04.2016-29.04.2017.

În acest sens, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului, precum că el nu este vinovat, iar instanța a făcut concluzii despre vinovăția sa în baza unor presupuneri, sunt neîntemeiate, de rând ce starea de ebrietate a lui a fost stabilită cu ajutorul alcotestului „Drager”, conform căruia în aerul expirat s-a constatat concentrația vaporilor de alcool de 0,63 mg/l, iar alegațiile părții apărării că prin declarațiile martorilor s-a confirmat faptul că M.Pîrlițan nu era în stare de ebrietate, nu au putere probantă, or, starea de ebrietate a persoanei se stabilește doar cu ajutorul mijloacelor speciale și prin expertiză.

La fel, instanța de apel a reținut că, la momentul examinării pentru stabilirea stării de ebrietate, inculpatului i-a fost adus la cunoștință că are dreptul să conteste rezultatul testării,

în caz că nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare și rezultatul testării, la ce ultimul nu a avut careva obiecții, semnând în acest sens și recipisa din 22.03.2017, totodată necontestând rezultatul testării, de unde se prezumă cert corectitudinea și constatarea justificată a prezenței în acțiunile lui M.Pîrlițan a elementelor infracțiunii incriminate - art.264¹ alin.(4) Cod penal.

De asemenea, instanța a reținut că și pedeapsa aplicată de prima instanță inculpatului sub formă de amendă este una echitabilă, la care s-a ținut cont de principiile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.61, 75 Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- inculpatul care, fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece din probele administrate în cadrul judecării cauzei nu se deduce că acțiunile sale constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală; - incorect instanțele și-au întemeiat soluțiile pe declarațiile martorilor S.Pocitari, Ig.Ivanov, M.Galușco, apreciind critic declarațiile sale și a martorului A.Negară, prin care se atestă că a consumat băuturi alcoolice după staționarea automobilului;

- avocatul R.Paladi care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești nu au fost prezentate probe care să ateste săvârșirea infracțiunii de către M.Pîrlițan; - inculpatul a fost de acord cu rezultatul testului și nu l-a contestat din motiv că dânsul după ce a coborât în ogradă, neaflându-se la volan, a consumat alcool, ceea ce atestă că nu a condus în stare de ebrietate; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a dat apreciere tuturor probelor, prin ce consideră că inculpatului i s-a încălcat dreptul de acces liber la justiție prevăzut de art.19 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul R.Palade în numele inculpatului și de inculpat, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Inculpatul nu a invocat vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, dar din conținutul recursului reiese că acesta solicită achitarea sa, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, temei la care a făcut trimitere și avocatul R.Palade în recursul declarat în numele inculpatului.

Conform art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora în fapt nu sunt de acord cu condamnarea inculpatului, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în

săvârșirea acesteia, solicitând să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui M.Pîrlițan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile martorilor S.Pocitari, Ig.Ivanov, M.Galușco, care sunt descrise în textul deciziei instanței de apel și din care rezultă că temei ce a servit pentru stoparea inculpatului a fost faptul că dânsul se deplasa neadecvat pe partea de carosabil și la semnalul sonor a refuzat de a stopa, continuând deplasarea, iar când acesta a oprit singur în preajma gospodăriei, coborând din automobil, de la el s-a simțit miros puternic de alcool. Fiindu-i explicat că urmează să se deplaseze la IP Soroca pentru a fi efectuată testarea alcooloscopică, dânsul a căzut de acord, unde în urma testării a fost stabilit că avea alcool 0,63 mg/l în aerul expirat, semnând în sensul dat și recipisa, iar în urma verificării în baza de date ACCES, s-a dovedit că acesta nu deține permis de conducere. Mai mult, fiind întrebat de M.Galușco dacă a servit băuturi alcoolice, M.Pîrlițan a răspuns că a servit două pahare de vin, deoarece e sărbătoare; cât și pe probele materiale enumerate la pct.4 al prezentei decizii, la care a făcut referire instanța de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță. Aceste probe nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul M.Pîrlițan a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui M.Pîrlițan, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurenților, precum că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor martorilor descrise mai sus.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în apel de către inculpat, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursurile, în situația respectivă, fiind declarative, contravin faptelor cauzei, care au fost stabilite și analizate corespunzător de către instanță, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurenților nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurenți, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului M.Pîrlițan.

Complementar, Colegiul menționează că recurenții critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, și anume declarațiilor martorilor S.Pocitari, Ig.Ivanov, M.Galușco, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Aceste declarații ale martorilor nominalizați, nu pot fi apreciate critic, precum solicită recurenții, fiindcă martorii în cauză au dat declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza, pe nedrept, pe inculpatul M.Pîrlițan.

Referitor la afirmațiile recurenților, precum că instanțele nu au ținut cont de declarațiile inculpatului și ale martorului A.Negară, prin care se atestă că M.Pîrlițan a consumat băuturi alcoolice după staționarea automobilului, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative, deoarece la inculpat concentrația vaporilor în aerul expirat s-a stabilit de 0,63 mg/l, ce potrivit Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, constituie stare de ebrietate cu grad avansat. Astfel, reieșind din concentrația vaporilor în aerul expirat stabilit, se combat afirmațiile martorului A.Negară, precum că M.Pîrlițan a venit în ogradă pe la ora 16.00, a intrat în casă și din sticla de bere aflată pe masă a servit două gături de bere, după care a ieșit afară unde se aflau colaboratorii de poliție, deoarece, pentru a atinge starea de ebrietate cu grad avansat, necesită un interval de timp după consumul alcoolului.

Colegiul penal va respinge afirmațiile recurenților, precum că în cauză a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare, dreptul la un proces echitabil și principiul contradictorialității,

pe motiv că din actele cauzei rezultă că inculpatul a avut acces la o instanță de judecată și posibilitatea de a fi audiat, cât și de asistența juridică care i-a fost acordată atât la urmărirea penală, cât și în instanțele de judecată, nefiind lipsit de dreptul la apărare și de a ataca acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, precum a asistat și la audierea martorilor, nefiind lipsit de dreptul de a adresa acestora întrebări, astfel că a fost respectat și principiul contradictorialității.

Făcând o analiză a temeiurilor expuse în recursuri în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul constată că recursurile repetă textul apelului, argumentele expuse de recurenți fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocatul R.Paladi în numele inculpatului M.Pîrlițan și inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Paladi Rodica în numele inculpatului și inculpatul Pîrlițan Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Pîrlițan Mihail, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu